04
පාඩම

ගුණයෙන් අගපත් අගසවු බුදු පුත්

බෞද්ධ සමාජය භික්ෂු, භික්ෂුණී, උපාසක, උපාසිකා යන සිව් වණක් පිරිසකගෙන් සමන්විත ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩසිටි සමයෙහි මෙම සිව් පිරිසෙහි ම විශේෂ කුසලතා සැලකිල්ලට ගනිමින් ඔවුනට යෝග්‍ය තනතුරු ප්‍රදානය කළහ. ඒ මගින් බුදුරදුන් අපේක්ෂා කළේ බුදු සසුනේ මනා පැවැත්මයි. එම තනතුරුවල ස්වභාවය විමසා බැලීමෙන් එය මනාව වටහාගත හැකි ය. මෙම තනතුරු අතර වඩාත් විශිෂ්ඨ වනුයේ අගසව් තනතුරු දෙක ය. බුදු සසුනෙහි එම උත්තරීතර තනතුරු ලැබීමට භාග්‍ය සම්පන්න වූයේ සැරියුත්-මුගලන් යන මහරහතන් වහන්සේලා දෙනම ය.

කලණ මිතුරු ඇසුරක්

රජගහ නුවර දඹදිව ඉතා ප්‍රසිද්ධ නගරයකි. ඒ සමීපයෙහි උපතිස්ස නම් වූ සුන්දර බමුණු ගමක් පිහිටා තිබුණි. එහි මහාසාර බමුණු කුලයක සාරි නම් වූ බැමිණියට උපන් දෙටු පුත්‍රයා උපතිස්ස යන නමින් ප්‍රකට විය. කෝලිත නම් බමුණු ගම ද උපතිස්ස ගම සමීපයෙහි වූ තවත් එවැනි ම සුන්දර ගම්මානයකි. එහි මහාසාර බමුණු කුලයෙහි මොග්ගල්ලාන බැමිණියගේ පුත්‍රයා ප්‍රකට වූයේ කෝලිත යන නමිනි.

මෙම උපතිස්ස-කෝලිත දෙදෙනා ඉතා කුඩා කල පටන් ම ඔවුනොවුන්ට කල්‍යාණ මිත්‍රයෝ වූහ. ක්‍රමයෙන් තරුණ වියට පත් ඔවුහු තවත් මිතුරන් පිරිසක් ද සමග රජගහ නුවර වාර්ෂිකව පවත්වන මහා සැණකෙළියකට සහභාගි වූහ. එය හැඳින්වූයේ ගිරග්ගසමජ්ජ උළෙල ලෙසයි. මෙය නැරඹීමට රජගහනුවර හා තදාසන්න ප්‍රදේශවල තරුණ තරුණියෝ ඉතා උනන්දුවෙන් සහභාගි වෙති. ඔවුන් සැණකෙළිය නරඹනුයේ අපමණ විනෝදාස්වාදයකින් යුක්තවයි. උපතිස්ස කෝලිත දෙදෙනා ද මෙමගින් මුලදී කිසියම් විනෝදයක් ලැබූහ. ක්‍රමයෙන් මුහුකුරා ගිය නුවණ ඇති ඔවුහු ඒවා නිසරු නිරර්ථක දේ යැයි කලකිරීමට පත් වූහ.

මෙලොව උපන් සත්ත්ව වර්ගයා මොහොතින් මොහොත මරණය කරා ළඟා වන කල්හි මෙබඳු නැටුම්, ගැයුම්, වැයුම් දෙස බලා විනෝදවීමෙන් ඇති ඵලය කුමක් දැයි, දෙදෙනා ම නිතර කතාබහ කළ හ. එය ම ඔවුන් සංසාරයේ විමුක්තිය සොයමින් සත්‍ය ගවේෂණය සඳහා යොමු වීමට හේතුවක් විය.

ගිහිගේ හැරගිය ඔවුනට පළමුවෙන් ම මුණගැසුණේ ෂට් ශාස්තෘන්ගෙන් කෙනෙකු වූ ''සංජය'' නමැති පිරිවැජියා ය. එහෙත් සංජය පිරිවැජියා සතුව ද සැබෑ විමුක්ති මාර්ගය නොමැති බව වැඩිකල් නොගොස් ඔවුහු තේරුම් ගත්හ. එතැනින් නික්මුණු ඔවුන් නැවත සත්‍ය සෙවීමට පිටත්වූයේ

''අප දෙදෙනාගෙන් යමෙකු කිසියම් තැනක දී කවර හෝ ලෙසකින් විමුක්තිය පිළිබඳ මග දැනගතහොත් කල්වේලා නොගෙන ඒ බව අනෙකාට ද දැන්විය යුතු ය.'' යන ගිවිසුම ඇතිව ය.

මෙසේ සත්‍යය සොයමින් යන අතර දිනක් උපතිස්ස පිරිවැජියාට රජගහ නුවර දී පස්වග භික්ෂූන් වහන්සේලා ගෙන් එක් නමක් වූ අස්සජි මහරහතන් වහන්සේ මුණගැසුණි. සන්සුන් ඉඳුරන් ඇතිව වැඩමවන උන් වහන්සේගේ ඉරියව් දුටු උපතිස්ස පිරිවැජියා,

''ආශ්චර්යයකි. මේ නම් ඒකාන්තයෙන් ම විමුක්තිය ලැබූ උත්තමයන් වහන්සේ නමක් විය යුතු යැ''යි, සිතී ය. පිඬු පිණිස වැඩමවන වේලාව වන හෙයින් කතාබහ නො කළ යුතු බව සලකා පසුපසින් ගොස් දන් වළඳන වේලෙහි කළ යුතු උවටැන් සිදු කළ උපතිස්ස පිරිවැජියා අවසානයේ දී මෙසේ ඇසී ය.

''ස්වාමීනි, ඔබ වහන්සේ ගේ ඉන්ද්‍රියන් ඉතා ප්‍රසන්න ය. කිසියම් විමුක්ති මගකට පිළිපන් බවක් දිස් වේ. ඔබ වහන්සේ ගේ ගුරුවරයා කවරෙක් ද? ඔබ කවර නම් කෙනෙකුගේ ධර්මයක් ගරු කරන්නෙහි ද?''

අස්සජි තෙරණුවෝ :-

''ශාක්‍යමුනි ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොව පහළ වී සිටිති. මම එම බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා ගිහි ගෙය හැරදමා පැවිදි වීමි. උන් වහන්සේ මාගේ ශාස්තෘවරයාණන් වහන්සේ වෙති.''

උපතිස්ස පිරිවැජියා :-

''ස්වාමීනි, ඔබ වහන්සේගේ එම ශාස්තෘන් වහන්සේ දේශනා කරන ධර්මය කුමක් ද?''

අස්සජි තෙරණුවෝ :-

''මා පැවිද්දට නවකයෙකි. විස්තර වශයෙන් මට තථාගත ධර්මය දේශනා කළ නො හැකි ය. එහෙත් තථාගත ධර්මයේ මූලික කරුණු එක්කොට කෙටියෙන් ධර්මය පහදා දීමට හැකි ය.''

එසේ වදාළ අස්සජි තෙරණුවෝ,

යෙ ධම්මා හෙතුප්පභවා
තෙසං හෙතුං තථාගතො ආහ
තෙසඤ්ච යො නිරොධො
එවං වාදී මහාසමණො

යම් ධර්මයක් හේතුන් මුල්කොට පවතී ද, එහි හේතුව තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කරති. එහි නැතිවීම ද දේශනා කරති. උන් වහන්සේ එබඳු වාද ඇති කෙනෙකි යි බුදුරදුන්ගේ දේශනාව ගෙනහැර දැක්වූහ.

මෙසේ කෙටියෙන් දේශනා කළ ධර්මය මැනවින් වටහාගත් උපතිස්ස පිරිවැජියා ගාථා දේශනාවේ මුල් පද දෙක ඇසීමෙන් ම සෝවාන් ඵලයට පත් විය. හේ වහා සිය මිතුරු කෝලිත පිරිවැජියා සොයා ගොස් තමා අසා දැනගත් නිවන් මග ඔහුට හෙළි කළේ ය. ගාථා පද සතර කියා නිමවෙත් ම කෝලිත පිරිවැජියා ද සෝවාන් ඵලයට පත් විය.

පසුව උපතිස්ස කෝලිත පිරිවැජියෝ මහත් ගුරු බැතින් සිය පැරැණි ආචාර්යවරයා වූ සංජය පිරිවැජියා වෙත එළඹියහ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොව පහළ වී නිවන් මග ලොවට හෙළිකර ඇති හෙයින් උන්වහන්සේ හමුවට යාමට ඔහුට ඇරයුම් කළහ. එහෙත් ශාස්තෘවරයෙකු ලෙස සිට ශ්‍රාවකයෙකු වීමට ඇති අකමැත්ත නිසා සංජය පිරිවැජියා එම ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කළේ ය. අනතුරුව තමා සමග සිටි 250 ක් පමණ පිරිවැජි පිරිස ද සමග උපතිස්ස කෝලිත දෙදෙනා බුදු රදුන් වෙත ගොස් පැවිදි උපසම්පදාව ලද හ. එහි දී උපතිස්ස කෝලිත දෙදෙනා හැර සෙසු පිරිස රහත් වූ හ. පැවිදිවීමෙන් පසු උපතිස්ස පිරිවැජියා සාරි බැමිණියගේ පුත්‍රයා බැවින් සාරිපුත්ත ථෙර නමින් ද, කෝලිත පිරිවැජියා මොග්ගලී බැමිණියගේ පුත්‍රයා බැවින් මොග්ගල්ලාන ථෙර නමින් ද ප්‍රකට වූහ.

පැවිද්දෙන් දෙසතියකට පසු රජගහ නුවර සූකරඛත ලෙනේ දී ''දීඝනඛ'' පිරිවැජියාට දේශනා කළ වේදනා පරිග්ගහ සූත්‍රය අසා සැරියුත් තෙරණුවෝ රහත් වූහ. සැරියුත්-මුගලන් දෙනම ම මහ රහත්භාවය සම්පූර්ණ කළ පසු බුදුරජාණන් වහන්සේ රජගහ නුවර වේළුවනාරාමයට භික්ෂූන් වහන්සේලා 1250 නමක් එක්රැස් කරවා ප්‍රථම සංඝසන්නිපාතය පැවැත් වූහ. ඒ නවම් පොහොය දිනෙක ය. එහි දී සැරියුත් මහරහතන් වහන්සේට දකුණත් සවු තනතුරත්, මුගලන් මහරහතන් වහන්සේට වමත් සවු තනතුරත් පිරිනැමූහ.

මෙය දුටු ඇතැම් පෘථග්ජන භික්ෂූන් වහන්සේලා ''බුදුරජාණන් වහන්සේ මුහුණ බලා තනතුරු දෙති'' යි, චෝදනා කළ හ. මුලින් පැවිදි වූ භික්ෂූන් වහන්සේලා සිටිය දී මෑතක දී සසුනට ඇතුළත් වූ සැරියුත් මුගලන් දෙනමට අගසව් තනතුරු පිරිනැමීම සාධාරණ නොවන බව ඇතැම්හු ප්‍රකාශ කළ හ. මෙම චෝදනාව පිළිබඳ දැනගත් බුදු රජාණන් වහන්සේ,

''මහණෙනි, පංච වග්ගිය භික්ෂූන්, යස භික්ෂුව, භද්ද වර්ගික භික්ෂූන්, තුන් බෑ ජටිල භික්ෂූන් යන මේ සියලුදෙනා ම අනෙකක් පතා ම පින් කළාහු ය. අගසව් තනතුරු නොපැතූහ. එහෙත් සැරියුත්-මුගලන් දෙනම අගසව් තනතුරු පතා ම පින් කළ හ.'' යනුවෙන් අගසව් දෙනම ගේ අතීත ප්‍රවෘත්ති ගෙන හැර දක් වූ හ. එයින් භික්ෂූන් වහන්සේලාගේ කුකුස දුරු විය. බුදුරජාණන් වහන්සේ සැරියුත් මුගලන් දෙනම අග්‍රශ්‍රාවක තනතුරුවලට පත් කිරීමේ දී සැරියුත් තෙරණුවන් ප්‍රාඥයන් අතර ද මුගලන් තෙරණුවන් ඍද්ධිමතුන් අතර ද අග්‍රස්ථානයට පත් කළ හ. ඒ බව අංගුත්තර නිකායේ දැක්වෙන්නේ මෙසේ ය.

එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤාවනතානං යදිදං සාරිපුත්තො, එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉද්ධිමන්තානං යදිදං මහා මොග්ගල්ලානො

ධර්ම සේනාපති තනතුර ලැබුණේ ද සැරියුත් තෙරුන් වහන්සේට ය.

- ඉතා ගැඹුරු ධර්ම කරුණු තම නුවණින් වටහා ගෙන සරලව දේශනා කිරීමේ හැකියාවත්,
- අන්‍යයන්ට ධර්මය අවබෝධ කර දෙමින් එයින් නිසි ඵල නෙළා ගැන්මට ක්‍රියා කිරීමත්

එම තනතුර ලබාදීමට බලපෑ කරුණු අතර ප්‍රධාන ය.

සැරියුත් තෙරුන් වහන්සේගේ දේශනා කෞශල්‍යය බුදුරජාණන් වහන්සේ නොයෙක් අවස්ථාවල දී බෙහෙවින් අගය කළහ. අංගුත්තර නිකායේ චක්කානුවත්ත සූත්‍රය එයට උදාහරණයකි. එහිදී බුදුරදහු මෙසේ වදාරති.

මහණෙනි, මේ සසුනේ අර්ථය දන්නා, ධර්මය දන්නා, සිව්පස පමණ දන්නා, කාල පරිහරණය දන්නා, පිරිස් ගැන දන්නා සාරිපුත්ත ස්ථවිරයන් වහන්සේ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පවත්වන ලද අනුත්තර වූ ධර්ම චක්‍රය මනාකොට නැවත පවත්වයි. එම ධර්ම චක්‍රය වෙනත් ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලොවෙහි වෙනයම් කිසිම කෙනෙකුට හෝ කිසිසේත් ම පැවැත්විය නො හැකි ය.

සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේගේ විශිෂ්ට වූ ගුණ සමුදාය අතර අසීමිත ගුරු ගෞරවය සුවිශේෂ වේ. තමන්ට නිවන් මග පෙන්වා දුන් අස්සජී තෙරණුවන් සිටි දිශාවට දිනකට තෙවරක් නමස්කාර කළ උන් වහන්සේ එදෙසට හිසලා සැතපුණු බව සාරිපුත්ත අපදානයෙහි දක්වෙයි.

යො මෙ ආචරියො ආසී - අස්සජි නාම සාවකො
යස්සං දිසායං වසති - උස්සීසම්හි කරොමහං

මාගේ ආචාර්යවරයා වූ අස්සජී නම් බුද්ධ ශ්‍රාවකයන් වහන්සේ කිසියම් දිසාවක වෙසෙත් ද මම එදෙසට හිසලා සැතපෙමි.

එසේ ම, කුඩා සාමණේරනමක් දෙන අවවාදය වුව ද පිළිගැනීමට තරම් සැරියුත් තෙරණුවෝ නිවාත ගුණයෙන් යුක්ත වූ හ. දිනක් උන් වහන්සේ විහාර මළුවේ සක්මන් කරමින් සිටින අතරතුර නොදැනුවත්ව ම අඳනයේ එක් කොණක් පහතට එල්ලෙමින් බිම ගැවෙමින් තිබිණ. එදින ම පැවිදි වූ සත් හැවිරිදි සාමණේර නමක් එය පෙන්වා දුන් කල්හි සැරියුත් තෙරණුවෝ,

තදහු පබ්බජිතො සන්තො - ජාතියා සත්ත වස්සිකො
සො'පි මං අනුසාසෙය්‍ය - සම්පටිච්ඡාමි මුද්ධනා

එදින ම පැවිදි වූ උපතින් සත් හැවිරිදි සාමණේර නමක් වුව ද මට අනුශාසනා කරයි නම් මම එය හිස මුදුනින් පිළිගනිමියි කියා එය සකස්කර ගෙන ඒ සාමණේර නම ඉදිරියේ එම වරද දෙසා කමා කරවා ගැනීමට තරම් නිහතමානී වූහ.

බුද්ධ ශාසනයේ අගසව් ලෙස සැරියුත් තෙරණුවෝ තමන් සතු කාර්යභාරය පිළිබඳ මනා අවබෝධයකින් ක්‍රියා කළ හ. නොමගට යොමුව සිටි බොහෝ දෙනෙකු සුමගට

යොමු කළ හ. දෙව්දත් තෙරුන් සංඝභේදය කොට භික්ෂු කණ්ඩායමක් රැගෙන ගයා ශීර්ෂයට ගිය අවස්ථාවේ දී සැරියුත් මුගලන් අගසව් දෙනම ම මුල් වී එම පිරිසට නිවන් මග පහදා දී බුදුරදුන් වෙත නැවත කැඳවාගෙන ඒම එක් අවස්ථාවකි.

සැරියුත් තෙරුන් පිරිනිවි අවස්ථාවේ අනඳ තෙරුන් බුදුරදුන් හමුවේ කළ ගුණ කථනය උන්වහන්සේගේ මෙහෙවර සැකෙවින් කියාපාන වැදගත් ප්‍රකාශයකි. එහිදී අනඳ තෙරණුවෝ '' **අපි ච භන්තෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො ඔවාදකො අහොසි විඤ්ඤාපකො සන්දස්සකො සමාදපකො සමුත්තෙජකො සම්පහංසකො අකිලාසු ධම්ම දෙසනාය, අනුග්ගාහකො සබ්‍රහ්මචාරීනං** '' යනුවෙන් ස්වාමීනි, එසේවුවත් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ අපට අවවාදකරන්නෙක්, කරුණු අඟවන්නෙක්, දක්වන්නෙක්, සමාදන්කරවන්නෙක්, උද්වේග කරවන්නෙක්, සතුටු කරවන්නෙක්, දම්දෙසුම්හි පසුබට නොවන්නෙක්, සබ්බ්‍රහ්මචාරීන්ට අනුග්‍රහ කරන්නෙක් වූහ යි පවසති. සැරියුත් තෙරුන් වහන්සේ පිරිනිවන්පෑමට ආසන්න අවස්ථාවේ දී මිසදිටුගත් සිය මෑණියන් වූ රූපසාරී බැමිණියට නිවන් මග කියා දී සෝවාන් ඵලයෙහි පිහිට වූ හ. උන් වහන්සේගේ පිරිනිවන්පෑම ද එදින ම සිදු වුණි. සැරියුත් තෙරන්ගේ විශිෂ්ට ගුණ වර්ණනා කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ උන් වහන්සේගේ ධාතු නිධන් කොට සෑයක් ද කර වූහ.

මුගලන් මහතෙරණුවෝ

අගසව් පදවි ලද මුගලන් මහ රහතන් වහන්සේ ද සම්බුද්ධ ශාසනයෙහි චිරස්ථිතිය සඳහා තම වගකීම් සම්භාරය පිළිබඳ මනා අවබෝධයකින් හා කැපවීමකින් ක්‍රියා කළ හ. ඍද්ධි බලය ද යොදා ගනිමින් උන් වහන්සේගේ විශේෂ කාර්යයන් කිහිපයක් මෙසේ පෙන්වා දිය හැකි ය.

- නොමගට ගිය දේවදත්ත පාක්ෂික භික්ෂූන් සුමගට ගැනීම.
- මච්ඡරිය කෝසිය සිටුතුමා මසුරුකමින් මුදවාලීම.
- නන්දෝපනන්ද නාගරාජයා දමනය කිරීම.
- මජ්ඣිම නිකායේ මාරතජ්ජනීය සූත්‍රයෙහි සඳහන් පරිදි මාරයා තම සිරුර තුළ පෙරළි කළ අවස්ථාවේ තමා ද පෙර මාරයෙක් ව උපන් අවස්ථාවක් ගැන සඳහන් කරමින් මාරයාට තර්ජනය කිරීම.
- බුදුරදුන් මාතෘ දිව්‍යරාජයාට අභිධර්මය දේශනා කිරීමට දෙව්ලොව වැඩම කළ අවස්ථාවේ දී දෙව්ලොව තොරතුරු විස්තර කොට ජනතාවට ධර්මය දේශනා කිරීම.
- මිනිස් ලොව පමණක් නොව දෙව්ලොව ද නිරයේ ද සැරිසරමින් සත්ත්වයන් තුළ පින් පව් හා ඒවායෙහි විපාක ජනතාවට දේශනා කිරීම.

'' **සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ ජනෙත්ති එවං සාරිපුත්තො, සෙය්‍යථාපි ජාතස්ස ආපාදෙතා එවං මොග්ගල්ලානො** '' යනුවෙන් මහණෙනි ඔබට මවක යම් බඳු වේ ද සැරියුත් තෙරුන් එබඳු ය. පියෙකු යම් බඳු ද මුගලන් තෙරුන් එබඳුයැයි වදාළහ.

මුගලන් තෙරුන්ගේ එම තෙදවත් ගුණය ප්‍රකටවන අවස්ථා උන්වහන්සේගේ චරිතයේ කිහිපවර දැකිය හැකි ය. වරක් බුදුරදුන් පොහොය සීමාවේ දුසිල් භික්ෂුවක් සිටීම

නිසා පොහොය නොකර සිටි අවස්ථාවේ එබඳු කෙනෙකු සිටී නම් ඉවත් වන්න යැයි කියාත් එම භික්ෂුව ඉවත් නොවූ විට මුගලන් තෙරණුවෝ දිවැසින් බලා අදාළ තෙරුන් වහන්සේ වෙත ගොස් අතින් අල්ලා ඉවත් කළහ.

චාතුම සූත්‍රයේ සඳහන් වන පරිදි වරක් නවක භික්ෂූන්ගේ කෑකෝගැසීමක් නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේ සැරියුත් මුගලන් දෙනමත් උන්වහන්සේලාගේ දහසක් පිරිවරත් දෙව්රම් වෙහෙරින් නෙරපාලූහ. පසුව අනේපිඬු සිටුතුමා ආදී දායකයන් හා දෙවිබඹුන් පවා මැදිහත් වී බුදුරදුන් කමා කරවා උන්වහන්සේලා ආපසු වැඩමවා ගන්නා ලදී. ''එම අවස්ථාවේ ඔබ ට සිතුණේ කුමක්ද''යි සැරියුත් තෙරුන්ගෙන් බුදුරදුන් විමසූ විට උන්වහන්සේ වදාළේ තථාගතයන් වහන්සේ භික්ෂූන් පරිහරණයෙන් ඈත් වී විවේක සුවයෙන් වැඩසිටීමට කැමති වෙත් නම් තමනුත් විවේකයෙන් සිටින්නට අදහස් කළ බවයි. එහෙත් මුගලන් තෙරුන්ගෙන් ඇසූවිට උන්වහන්සේ පැවසුවේ තථාගතයන් වහන්සේත්, සැරියුත් තෙරුන් වහන්සේත්, සංඝයා පාලනය කිරීමෙන් ඈත් වන සේක් නම් එය තමන්වහන්සේවත් කළයුතු යැයි සිතූ බව ය.

මුගලන් හිමි ස්වකීය ඍද්ධි බලය ද යොදා ගනිමින් ධර්මය දේශනා කිරීම නිසා සැදැහැවත්හු බුදුරදුන් හා භික්ෂූන් විෂයෙහි මහත් සේ පුද පූජා පැවැත් වූහ. එනිසා, අන්‍ය තීර්ථකයෝ මුගලන් තෙරුන් කෙරෙහි දැඩි වෛරයකින් පසු වූහ. උන් වහන්සේ ඝාතනය කිරීමට ද අපරාධකරුවන් යෙදවූහ. පළමු හා දෙ වැනි ඝාතන වෑයම්වලදී උන්වහන්සේ ඍද්ධි බලයෙන් එයින් ගැලවුණහ. එහෙත් තෙවැනි වර සතුරන් වැටලූ අවස්ථාවේ දී පෙර සසර මව්පියන් මැරීමේ පාප කර්මය නොවැළැක්විය හැකි සේ විපාකය කරා එළඹ ඇති බව දැන නිසලව හුන්හ. සතුරෝ තළා පෙළා උන් වහන්සේ මළහ'යි, සිතා පිටත්ව ගියහ. ඍද්ධි බලයෙන් ශරීරය බලගන්වා බුදුරදුන් වෙත එළඹී උන් වහන්සේ නොයෙක් ඍද්ධි ප්‍රාතිහාර්ය පා වැඳ අවසර ගෙන කාලසිලාවට වැඩමවා එහි දී පිරිනිවන් පා වදාළ හ.

අභ්‍යාස

01. සැරියුත් මුගලන් මහරහතන් වහනසේලා සතුව පැවැති විශේෂ ගුණාංග ලෙස මෙම පාඩමෙහි දක්වා ඇති කරුණු එම චරිත දෙකෙහි සිද්ධි ඇසුරින් වෙන වෙන ම පැහැදිලි කෙරෙන වගුවක් පිළියෙල කරන්න.